

[Peter Brixtofte]

deres konkurrenceevne kan forbedres, at vi kan få beskæftigelsen i de private erhverv i gang. Alt det er vi også optaget af, og det skal vi gøre noget ved.

Det andet, der kalder mig frem, er hr. Svend Aukens åbenlyse leflen for CD. Man mærker jo hensigten og taktikken. Selv et lille barn kan få øje på det. Jeg vil bare i den anledning sige, at vi i Venstre har haft et mangeårigt godt samarbejde med CD. Vi betragter CD som et bundhæderligt liberalt, borgerligt parti. Ikke på alle punkter har partiet samme meninger som vi, men vi føler med stor glæde, at CD tilhører den liberale, borgerlige familie. Og uanset hvad hr. Svend Auken siger, så er vi overbevist herom.

Men nu skal der ikke gøres forskel, og jeg synes, at vi må takke ikke blot CD, men også Det Radikale Venstre og Kristeligt Folkeparti og Socialdemokratiet for det gode resultat, der er opnået.

(Kort bemærkning).

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Ja, det er spændende med de store linier, men hr. Lykkesoft var også inde på kommunerne og på, at der skulle spares så meget dér, og at det faktisk var vores skyld. Derfor vil jeg gerne spørge hr. Lykkesoft, om kommunerne ikke selv ofte er skyld i, hvem de fyrer, og hvordan de fyrer.

Men en anden ting, som jeg også må have med, er, om kommunerne måske er for små. Når vi modtager en henvendelse fra en lille kommune om, hvordan man dér har skåret ned på hjemmehjælpen og på hjælp til de syge og de svage og siger, at man overhovedet ikke kan klare de problemer, så vil jeg gerne rette det spørgsmål til Socialdemokratiet og måske også til andre: Er nogle af kommunerne for små?

En anden side af sagen, når man taler om arbejdsløshed og besparelser, er, om det så er reelle besparelser, når man fyrer hjemmehjælpen og lader staten betale understøttelsen. Burde man ikke, når vi taler besparelser i Folketinget, prøve på at se, om det er reelle besparelser, og skulle vi ikke forlange et samarbejde mellem amt, kommune og stat, sådan at det, der er camoufleret som besparelser, ikke reelt bare er en overflytning?

Jeg synes, vi går uden om problemerne. Man taler i store linier om, at vi jo skal spare, alle

skal spare, men det går ud over de svage, og ingen har ansvar for, at det går ud over de svage.

Mon ikke vi i Folketinget alligevel har et ansvar, fordi vi ikke tør gå ind i det egentlige problem? Det vil jeg gerne spørge Socialdemokratiet om.

(Kort bemærkning).

Lykkesoft (S):

Der er stillet ganske mange spørgsmål til mig. Jeg skal prøve at besvare dem.

Hr. Flemming Hansen synes jeg at hr. Bilgrav-Nielsen på en udmærket måde har svaret. Det er efter min opfattelse noget forbiestret sludder, der siges om beskæftigelsesvirkningerne af CO₂-forslaget, men det er, fordi man ikke vil forstå den dynamik og den nødvendighed af dynamik i retning af omstilling til mere energibesparende produktionsformer m.v., som er en følge af en sådan afgiftslovgivning, og som er målsætningen med en sådan afgiftslovgivning. Det er det, man ikke vil forstå, og derfor laver man nogle regnestykker på et fuldstændig fejlagtigt grundlag, hvor man forudsætter, at der ikke er nogen, der reagerer på de signaler, som vi sender fra Folketingets side ved at vedtage en sådan afgiftslovgivning. Men diskussionen har jo fået rigelig plads både før og efter denne debat, så derfor vil jeg ikke bruge mere tid på det nu.

Men så vil jeg sige til SF's indlæg, at jeg kan ikke frigøre mig fra den følelse, at hvis det nu af en eller anden grund havde været sådan, at det var lykkedes at holde Socialdemokratiet uden for disse forhandlinger, så ville vi her i dag have hørt SF tale om et resultat af nogenlunde det samme indhold som en meget, meget stor sejr for SF. Hvis det havde været SF, der havde siddet ved bordet til sidst, og Socialdemokratiet der var gået ud, så havde præsentationen såmænd nok været den, at det var en meget, meget stor sejr, man dér havde fået. Sådan kunne jeg forestille mig det kunne gå.

Jeg kan ikke rigtig komme fri af den følelse, fordi jeg egentlig har haft indtryk af undervejs – uden på nogen måde at ville referere fra forhandlingerne – at hr. Jes Lundes sindsstemning var, at der var opnået nogle ganske udmærkede delresultater hele vejen igennem ved et godt samspil i øvrigt, så længe SF var med mellem Socialdemokratiet og andre partier.